

SVOU OSLAV PÁNA PÍSNÍ

546

TEXT: PAUL GERHARDT 1653

HUDBA: JOHANN GEORG EBELING 1666 • PŘEKLAD: JARMILA CHÝNOVÁ-HREJSOVÁ

Svou o - slav Pá - na pí - sní, jak
a co tě v sr - dci tí - sní, sám
nej - líp do - ve - deš, A o - slav Pá - na pí - sní, ač
vy - znej je - ště dnes.
zem ti do - mo - vem, svou pí - seň k Ně - mu
po - vznes, do - kud tvůj tr - vá den.

2. Ó, blaze, jestli poznáš, / jak Boha otců ctít, / když v Něho víru chováš / a máš Jej za svůj štít: / Tys zvolil nejlepšího / z těch, které můžeš znát, / nad všechny vzácnějšího, / snaž se Ho nezklamat!
3. U Něho najdeš sílu, / bez konce jeho moc. / Vzdej poctu jeho dílu, / v Něm najdeš svou pomoc. / I plnost moře, země / Pán všechnu svěřil těm, / kdo zvou se jeho plémě / a obývají zem.
4. Zná tisíceré cesty, / jak chránit od zlého. / Zná všechny naše stesky / a sytí každého. / Kde prostředků je málo, / ví, jak je rozmnožit / tak, aby se dostalo / na ty, kdo mají žít.
5. Je světlem našim očím, / i slepým dává zřít. / Je vzpruhou klesajícím, / by mohli dále jít. / Má v lásce všechny svoje, / a ti Ho vzývají, / vždyť v dobách nepokoje / v Něm ochránce mají.
6. Kdo jsem já proti Němu, / že smím Mu chválu pět? / On sám je králem věru, / já jenom zvadlý květ. / Jsem Mu však oddán cele, / chci vždycky jeho být; / pak snad má píseň směle / smí k jeho chvále znít.